

Goodbye, Indy!

La història. Suïssa, Nova York, Siracusa, Tànger, 1944, 1969. Indiana Jones, explorador i catedràtic d'arqueologia, s'enfronta a Jurgen Voller, exnazi a la NA-SA, per aconseguir el dial d'Arquimèdes que permet viatjar en el temps...

Les formes. Després de 42 anys tot buscant relíquies més o menys perdudes i havent sobreviscut a 5 pel·lícules 5, heus aquí que l'intrèpid Indiana Jones (Indy per als amics i alguna que altra amiga) es jubila. Millor dit, el jubilen. Vaja, que si torna a sortir gràcies al lífting de la digitalització, Indy serà un venerable catedràtic emèrit. Mentrestant, la darrera entrega de la franquícia que és "Indiana Jones i el dial del destí" ('Indiana Jones and the Dial of Destiny') suposa un viatge a la nostàlgia èpica i/o,

per moments, a la melangia més retro amb perfum de naftalina de la fina. Sota la supervisió dels seus pares putatius, és a dir, dels Steven Spielberg i George Lucas, les noves aventures jonesianes a través dels cinc continents cobren el vell i ranci sabor de les pel·lis de sèrie B, això sí, anabolitzades amb la generositat d'uns quants centenars de quilos de dòlars de ben difícil amortització. Perquè les peripatètiques proeses de l'Indy (fent bastant l'indi, tot sigui dit!) a la recerca del ditxós dial d'Arquimèdes per assaltar les esberles

del temps, s'emparen en el trepidant 'look' dels videojocs per allò de captivar l'escàpola atenció d'uns adolescents que, possiblement, passin de llarg de l'esforçat Indy Jones. Amb tot, el guió dels germans Jez i John-Henry Butter Worth prou que facilita al disciplinat director James Mangold (Nova York, 59 anys) tot un seguit de persecucions al·lucinants (cada deu minuts, cronometrats) d'una punta a l'altra del

planeta, trepitjant megalòpolis segle XX, deserts calcinats, planúries ardents i coves mitològiques. Són dues horettes i mitja de conflictes físics per terra, mar i aire. Com a colofó eutrapèlic (i extra sarcàstic) d'aquest 'tour operator' a la Nostàlgia, Harrison Ford juga a tornar als orígens de tot plegat, que com deia Salvador Espriu, tot està en

els grecs antics. Per aconseguir amb el que toca a dia d'avui, serà una dona, la Helene que incorpora l'actriu britànica Phoebe Waller-Bridge, qui s'endugui el gat a l'aigua. Goodbye, Indy!

El fons. La nostàlgia ja no és el que era.

La imatge. L'envellit Harrison Ford besant el colze de la veterana Karen Allen.

La frase. "Enyoro aquells temps que s'han acabat", somica Indy. Tempus fugit.

La recomanació. Col·leccionistes d'Indianes Jones.

Indiana Jones i el dial del destí

Director: James Mangold.

Intèrprets: Harrison Ford.
USA, 2023. 154'.

JCA Alpicat, Balaguer, Centre, Tàrrrega, Era Vielha.